

Sborové noviny

březen 2016

Věříme-li,
že Ježíš zemřel a vstal z mrtvých,
pak také víme, že Bůh ty,
kdo zemřeli ve víře v Ježíše,
skrze Ježíše přivede k životu.
1. Tes. 4:14

- **Úvodník: Velikonoční zamyšlení**
- **Proč trpí nevinní lidé?**
- **Jsi křesťan?**
- **Manželství je víc než kus papíru**
- **Svědectví: Boží dar**
- **Narozeniny**
- **Oznámení**

A jestliže Kristus nebyl vzkříšen, pak je naše zvěst klamná, a klamná je i vaše víra.
1. Korintským 15:14

Milí bratři a milé sestry,

mám pocit, že čas běží takovým tempem, že jdeme od svátku ke svátku. Před chvílí byly Vánoce a už jsou zde přípravy na Velikonoce. Velikonoce jsou státním svátkem s volnými dny, a tak se nám naskýtá příležitost přemýšlet, proč tento svátek slavíme. Pro mnohé mimo církev to bude svátek jara, pro Židy oslava vyjití z Egypta, ale pro nás křesťany jde o připomínku velkých událostí - smrti a vzkříšení Pána Ježíše. *Zemřel sice na kříži v slabosti, ale z Boží moci je živ. 2. Korintským 13:4.* Při pomýšlení na toto dílo spásy jsem naplněn vděčností. Čím jsi naplněn ty? Co pro tebe znamená zástupná smrt Krista? Připomeňme si krátce okolnosti Velikonoc.

Ukřižování je zdoluhavým umíráním v ukrutných bolestech v důsledku nedostatku kyslíku. Na kříži se totiž neumíralo hladem a žízní, jak si mnozí myslí, nebo dokonce vykrvácením - přibití vyvolalo celkem malé krvácení, ale udušením. Ukřižovaný mohl dýchat jedině tak, že se pokoušel přitáhnout za paže. V poloze, v jaké byl, kdy ho navíc ještě držely hřeby, jež mu způsobovaly prudké bolesti, docházelo velmi rychle k prudkým stahům všech svalů, zatímco hrudní koš se nemohl vyprázdnit. Tento jev pozorovali a popsali ti, kteří byli ukřižováni přítomni. Římané umožňovali trest zmírnit tak, že po čase vojáci odsouzcenci zlomili nohy, a tím urychlili udušení. U Ježíše se odborníci domnívají, že v důsledku šoku došlo k zrychlení srdečního tepu, a to urychlilo selhání srdce. Očitý svědek Jan nám v evangeliu píše, že Ježíš byl ve chvíli, kdy římský voják propíchl jeho pravý bok, již mrtev.

Je těžké porozumět tomu, co Pán Ježíš prožíval. Bolest, pohrdání, odmítnutí, dušení, opuštění blízkými a přesto přinesl oběť, kterou nám dokázal svou lásku. Miloval padlé lidstvo, a byl ochoten pro jeho záchranu trpět. Smrt Pána Ježíše se dotkla i drsného římského vojáka, který zvolal: „*Když setník a ti, kdo s ním střežili Ježíše, uviděli zemětřesení a to, co se stalo, velmi se ulekli a řekli: „Opravdu to byl Boží Syn!“ Matouš 27:54.* Tento voják slyšel, jak Kristus v utrpení odpouští svým vrahům. Poznal moc odpouštění a viděl smrt spravedlivého. Během ukřižování se začali lidé obracet ke Kristu. Jak nádherné ovoce Kristovy smrti.

Různá vysvětlení vzkříšení. Lidé možná připustí, že Ježíš zemřel na golgotském kříži, ale věřit v Jeho zmrtvýchvstání? To zní jako

pohádka. Vzkříšení z mrtvých je pro mnohé lidi problém. Bible však o tom jasně píše v evangeliích. Hrob je prázdný! Ježíš žije. Je to pravda? Podívejme se na tyto události pohledem pro i proti. Pochybovači používají obvykle tři tvrzení:

1) Ježíšovo tělo ukradli učedníci. Myšlenka, že vojáci usnuli, vypadá jako vtip. Vždyť usnutí strážce se trestalo smrtí. Kdyby se učedníci chtěli jen přiblížit k Ježíšovu hrobu, římská jednotka by je zabila. Kde by navíc vzali odvalu, když se tolik báli. Rozprchli se, když byl Ježíš zatčen. A i kdyby vojáci spali, hluk při odvalování dvoutunového kamene by je určitě vzbudil.

2) Ježíšovo tělo ukradli velekněží. Proč by to dělali? Právě naopak – potřebovali Kristovo mrtvé tělo, aby dokázali, že jeho vzkříšení je nesmysl. Farizeové a saduceové byli chytrými politiky. Kdyby věděli, kde najít Kristovo tělo, krutě by zesměšnili každého, kdo by kázal o jeho vzkříšení.

3) Ježíš byl jenom v bezvědomí. Podle této teorie chladný vzduch obživil Ježíše. Vymotal se z ob vazů, odvalil balvan a přemohl asi šestičlennou hlídku. Pak se v plné svěžesti ukázal svým učedníkům. Věřit, že Ježíš na kříži nezemřel, je absurdní. Prošel soudy a bičováním. Byl tak slabý, že se nemohl udržet na nohou. Měl probodnutý bok. Vytekla voda a krev. Kati, skuteční odborníci, mu ani nezpřeráželi nohy, aby uspíšili smrt – tak si byli jeho smrti jistí. Množství ob vazů by zadusilo i živého. A navíc je tu římská stráž a dvoutunový balvan.

Biblická svědectví o vzkříšení jsou pravdivá. Více než pět set lidí vidělo Krista po jeho zmrtvýchvstání, dívali se do jeho tváře, slyšeli, jak k nim hovoří a uvěřili v něho. I životy jeho učedníků se změnila od základů. Nejprve měli strach ke Kristu se veřejně přiznat. Až když ho uviděli na vlastní oči, dotýkali se ho a jedli s ním, byli ochotni za něj položit i život. Vzkříšení bylo ústřední zvěstí rané církve. Také dnes ti, kteří v Ježíše Krista uvěřili, svědčí o tom, že moc zmrtvýchvstalého Krista změnila jejich život. Svědčíme o této moci i my? Jako On z mrtvých vstal v neděli Velikonoční, tak jednoho dne vzkřísí všechny věřící. Zaslíbení Písma platí i dnes: **Bůh, který vzkřísil Pána, vzkřísí svou mocí i nás.** 1. Korintským 6:14.

Přeji vám Velikonoce prožité v blízkosti vzkříšeného Spasitele.

LUMÍR FOLVARČNÝ

PROČ TRPÍ NEVINNÍ LIDÉ?

Je to vlastně otázka zla ve světě. Je-li Bůh skutečně všemohoucí a spravedlivý, proč trpí nevinní lidé? Proč se rodí tělesně nebo duševně deformované děti, proč Bůh trpí války? Jak se může dívat na hlad, nemoci a bídu? Buď je Bůh dobrý a spravedlivý, ale není všemohoucí, a proto se nemůže postavit zlu tváří v tvář, anebo je všemohoucí, ale pak nemůže být dobrý ani spravedlivý, protože to všechno trpí vědomě a nezasáhne. Tak nějak se ubírají myšlenkové pochody těch, kteří mají námitky proti křesťanství.

Opět musíme v této otázce přiznat nedostatek vědomostí, co se týče Božího jednání s lidmi. Nemáme od Boha plné zjevení původu zla. Podle toho, co nám však zjevil, víme, že Bůh stvořil vesmír dokonalý. Člověk byl stvořen ve svobodném stavu, kdy se mohl rozhodnout mezi poslušností nebo neposlušností Bohu. Mohl se rozhodnout žít život pro sebe anebo pro svého tvůrce. Mohl se rozhodnout milovat ho, nebo se zkusit bez něj obejít. Zlo přišlo na svět skrze lidskou neposlušnost, vzpouru. Protože člověk nežije na této planetě sám, jenom jeden, zahrnuje jeho neposlušnost vždycky další jedince a ovlivňuje jejich jednání. Zlo panuje nad touto planetou. O tom nemusíme nikoho zvlášť přesvědčovat. Když se lidé ptají, proč Bůh okamžitě nezasáhne a nezjedná pořádek svou mocí a silou, neuvědomují si, že se tím vlastně sami odsuzují. Protože, když si jenom aspoň trochu poctivě sáhneme do toho našeho lidského svědomí, vidíme, že nikdo z nás se nemůže rovnat s absolutně správným a dokonalým Bohem. Kdyby Bůh v této chvíli řekl: „Do pěti minut bude z tohoto světa vymýceno všechno zlo.“, kdo z nás by tu ještě za 5 minut byl?

Poté, co si uvědomíme, že je zlo nejen kolem nás, ale především v nás, musíme rozpoznat, že Bůh již udělal všechno proto, aby s otázkou existence zla co nejúčinněji naložil. Šel tak daleko, že přišel v Pánu Ježíši Kristu na tento svět a zemřel, aby zlomil moc zla. Každý člověk, každý jednotlivec, který přijme vírou Boží dar lásky zjevené v Pánu Ježíši Kristu přijímá zároveň odpuštění hříchů, vnitřní pokoj, lásku k Bohu i druhým lidem a nový, věčný smysl života v existenci pro Boha. Skutečně, nemá smysl spekulovat o původu zla, hlavní je to, že zlo je tady a že je nám v Kristu ukázaná cesta, jak z toho ven. Jediné správné řešení v otázce zla je Boží řešení – Pán Ježíš Kristus.

Z rozhlasového vysílání zpracoval Pavel Kožina

Generál von Viebahn byl jednou na vojenském cvičení. A jak to při podobných akcích bývá, chodil terénem a sledoval činnost svých podřízených vojáků. Přitom se mu však stala nehoda. Někde se zachytil o větev a roztrhal si svůj parádní generálský stejnokroj. Voják nesmí nikdy chodit v roztrhaných šatech, tím méně pak generál. Proto, když přišel se svými štábními důstojníky ke skupině vojáků, chtěl si dát svůj oděv do pořádku a zeptal se:

„Je z vás někdo krejčí?“

Jeden voják se přihlásil a po vojensku hlásil: „Pane generále, já jsem KREJČÍ.“

„Výborně, budete se dnes u mě hlásit. Sešijete mi kabát.“

Voják se zarazil a zmateně odpověděl: „Pane generále, nezlobte se, já neumím zašívát šaty. Já totiž vůbec nejsem krejčí, já se jenom tak jmenuji.“

Generál von Viebahn byl věřící člověk. Použil své příhody a řekl: „Je mnoho lidí, kteří se jmenují „křesťané“, ale nejsou jimi, nedovedou prokázat své křesťanství, když jde do tuhého, když mají být na svém místě.“

Nejsme i my někdy takovými „krejčími“, kteří nedovedou šít? Nebuďme křesťany podle jména, ale buďme opravdovými následovníky našeho Pána, kteří v případě potřeby stojí na svém místě, vždy hotoví nejen říci: „Teď jsem“, ale i svěřený úkol v Jeho síle vykonat.

převzato z časopisu „ŽIVÁ SLOVA“

MANŽELSTVÍ JE VÍC NEŽ KUS PAPÍRU

Manželství v ČR

- V současnosti se u nás rodí více než 40% dětí mimo manželství.
- Každé druhé manželství končí rozvodem. 47% párů uvádí jako důvod rozvodu rozdílnost povah.
- Kvůli rozvodům, kterých je každý rok více než 33 tisíc, přijde ročně o jednoho z rodičů přes 20 tisíc dětí, které tak samy získávají negativní zkušenost s manželstvím.
- Průměrná délka trvání manželství v ČR je 13 let. Zhruba 70% rozvádějících se párů má děti.

Dochází k výraznému nárůstu soužití nesezdaných párů jako alternativy manželství, přičemž četnost rozpadu těchto vztahů je mnohem vyšší než u manželství – se všemi negativními dopady na děti těchto párů.

Impulz k zamyšlení

V únoru proběhl u příležitosti svátku Valentýna (14.2.) Národní týden manželství. Byla to příležitost pro všechny páry zaměřit se na svůj vztah.

Rádi bychom povzbudili ty, kdo se do manželství chystají nebo už jsou svoji, aby i během roku zvláštním způsobem investovali do svého vztahu, který si to určitě zaslouží. Je bláhové si myslet, že se nám podaří vymýtit všechny rozvody. Ale přinejmenším to naše manželství může být bezpečným místem, kde platí slib lásky v dobrém i ve zlém, v bohatství i v chudobě.

Šest kroků k restartu manželství

1) Rozhodni se dívat na situace v partnerství nebo v rodině přes přesvědčení: „Nic není samozřejmé!“ Rozhodni se všímat si, vidět, vnímat a pojmenovávat to, co partner pro tebe, pro rodinu dělá. Dovol si žasnout, stále a znovu, právě proto, že nic není samozřejmé. Neboj se partnerovi vyjádřit vděčnost, poděkovat, ocenit za konkrétní projev. Využívej k tomu dostupné zdroje - např. slovně, dárkem, SMS.

2) Rozhodni se znovu poznávat svého partnera jako někoho nového, přestože s ním žiješ několik let. Hledej, pozoruj, vnímej, co tvůj partner považuje za projev náklonnosti a uč se takto svůj vztah k němu vyjadřovat.

3) Věnuj čas svému partnerovi, plánovaně – jako nejdůležitější položce ve tvém diáři, kterou nechceš a nemůžeš odmítnout. Každý den, každý týden, každý měsíc, každý kvartál, každý rok – určitý čas strávený jenom ve dvou s tvým partnerem. Plánujte společně, směřte se, mějte společné aktivity – pro rodinu, i jen tak ve volném čase.

4) Uč se s partnerem znovu komunikovat. Zpočátku třeba i nepřírozně až ritualizovaně podle tohoto návodu - jeden se ptá, druhý odpovídá. Nechá jej mluvit, neskáče do řeči, poté poděkuje za sdělení a položí druhou otázku a naposled třetí. Pak se role otočí. K rozhovoru se využívají stále tytéž otázky: 1. Řekni mi něco, co máš na mě rád. 2. Řekni mi něco, v čem se shodneme, na co máme stejný názor. 3. Řekni mi něco, co bych od tebe měla vědět. Cílem otázek je: a) zvědomění a pojmenování kladných stránek partnera (v krizi nastupuje spíše kritika); b) pomáhá manželům uvědomit si dosavadní společné prožitky, aktivity, úsilí, čas – dosavadní emoční investice – znovu objevit potenciál společných plánů; c) zde je prostor pro vyjádření těžkostí (v „já“ formě). bolí, mrzí, zlobí mě...).

Sdělení nepitvejte, můžete se k němu vrátit v dalším sezení prostřednictvím výše uvedených otázek. Je více než pravděpodobné, že pokud vytrváte, vzájemná komunikace bude přirozenější.

5) Měj odvahu přiznat chybu a omluvit se. Jsi-li v opačné roli, měj odvahu kultivovaně sdělit, co s tebou chování partnera dělá. (Např. „Zlobí mě, když přijdeš domů pozdě, protože ti vlastně chci říct, že mi chybíš.“ „Jsem mrzutá, protože se necítím milovaná; pořád se ptám, abychom spolu alespoň nějak komunikovali.“) Stručné „promiň“ a „odpusť“ bez přiznání vlastního podílu na nedorozumění je laciné a spíše úkoluje druhého, ať si s touto situací poradí – „přece jsem se už omluvil/a“.

6) Raduj se a projevuji to. Cílem znovuzrození - obnovy manželské lásky, je vrácení radosti, nové prožívání blízkosti, důvěry, intimity. Buďte vděční i za miniaturní posuny a vyjadřujte svoji radost ze změny. Neberte nic jako samozřejmé.

Zdroj: Zpravodaj Brněnské tiskové misie č. 141

Ráda bych se s vámi podělila o to, co a jak jsem prožívala v době druhého těhotenství. Asi nemusím maminkám vyprávět, že to je docela náročné životní období. Často se mi vybavovala fráze typu: „Těhotenství je nejkrásnější období v životě ženy.“ Přemýšlela jsem, jak to autor asi myslel. Věřím, že tím „nejkrásnějším“ je myšlen vznik a vývoj nového života. A pak musím tedy souhlasit. Je to opravdu zázrak! Celé těhotenství jsem nad tím přemýšlela, jak vznikají v těle ženy kosti, jak se píše v jednom žalmu. Člověka to nutí rozmýšlet o Boží velikosti a Jeho kreativitě.

Chtěla bych zmínit určité události, ve kterých ke mně Pán Bůh promluvil. Kolem čtvrtého měsíce těhotenství berou ženští lékaři matce krev, aby zjistili možná vývojová rizika plodu. Nevyšlo nám to dobře a doktorka mi říkala, že máme u miminka riziko Downova syndromu. Tyto testy nebývají spolehlivé a u většiny miminek se nic neprojeví, ale i tak jsem nad tím musela dost přemýšlet. Tak celkově i u Tima jsem si uvědomovala, že Pán Bůh může dát, aby byl zdravý, ale že to tak nemusí být. Modlili jsme se (i naše rodiny) za zdraví dětí, a vím, že i někteří z vás nás nesli na modlitbách, a za to jsem velmi vděčná. Když jsem se modlila a hledala, jak se mám k tomu postavit, prosila jsem Pána o Jeho slovo, ať to bude, jak to bude. Hned mi přišla na mysl píseň „Všechnu naději jsem složil v Hospodina, On se ke mně sklonil, když o pomoc jsem volal, nohy mé Bůh postavil na skálu...“ To mě povzbudilo! Za pár hodin na to mi volal tatka se slovem z Žalmu 40, začíná slovy: „**Všechnu naději jsem složil v Hospodina. On se ke mně sklonil, slyšel mě, když o pomoc jsem volal...**“ Bylo to pro mě obrovské ujištění o tom, že Pán Bůh je v tom se mnou, že má zájem o to, co prožívám. Úžasně uvolňující pocit.

Během těhotenství jsem neměla dobrou hladinu hormonů ovlivňujících činnost štítné žlázy, ale i to se obešlo bez léků. Ke konci těhotenství to bylo pro mě čím dál náročnější. Náš Tim je pěkný živel, potřebuje stálou pozornost a já jsem byla více a více vyčerpaná. Tomáš dlouho v práci a já se cítila osaměle. Vždycky jsem se těšila, až přijde domů, je mou velkou oporou. Asi šest týdnů před porodem jsem šla s Timem na hřiště, kde jsem ho zvedala a sundávala z klouzačky a dost jsem se přetáhla. Začala jsem mít bolesti. Doktorka mi dala injekci na potlačení kontrakcí, ale po návratu domů se mi bolesti ještě stupňovaly. Myslela jsem si, že už budu rodit. Zrovna další den jsme měli jet k našim, kontrakce jsem neměla a noc byla jakžtakž klidná. Vzala jsem si s sebou tašku do porodnice, že když tak porodím v Karviné. Po pár dnech odpočinku u našich mě bolesti

přešly. Od té doby se to tak různě vracelo a už jsem dost nervózně očekávala, kdy to přijde. Už od půlky těhotenství jsem měla bolesti v oblasti bederní páteře a celé pánevní oblasti tak, že už jsem večer po celém dni kulhala bolestí. Když jsem čekala Tima, bylo to stejné. Únava a stres byl čím dál větší. Chtěla jsem vědět, kdy to bude. Jestli mám pár týdnů čas nebo to mám čekat každým dnem. Všechno mě bolelo a byla jsem mrzutá. Zase jsem prosila Pána, jestli by ke mně nemohl nějakým způsobem promluvit. U našich doma bylo zvykem si vždy o Vánocích vytáhnout veršík z dřevěné truhličky plné malých lístečků z odkazem na verš z bible. Po každé jsme to brali velmi vážně a čekali jsme, co nám chce Pán Bůh říct. Musím říct, že k nám Pán Bůh opravdu promlouval, často velmi konkrétně. Vzpomněla jsem si na to a prosila jsem naše, aby se pomodlili a vytáhli mi veršík. Modlili se a vytáhli verš z Abakuka 2,3: „*Vidění už ukazuje k určitému času, míří neomylně k cíli, prodlévá-li, vyčkej, neboť přijde zcela jistě, zadržet se nedá.*“ Musela jsem se až smát, jak trefné to slovo je. Zase jsem dostala ujištění o tom, že Pán ví, co prožívám a vzkaz, že mám být trpělivá. To mě uklidnilo a už jsem nebyla tak napjatá.

Timotej je na mě hodně navyklý, protože spolu travíme veškerý čas. Obávala jsem se, jak zvládne být beze mě i Tomáše až budu rodit, hlavně kdyby to bylo v noci. Měli jsme domluvené hlídání u rodiny z brněnského sboru, která bydlí pár domů od nás, a se kterou máme pěkné vztahy. Sami mají pět dětí. Moc jsem si přála rodit přes den, aby to bylo pro všechny snazší. Vyšlo to na pondělí 16.11., tři dny před termínem. Děti měly zrovna ve škole volno. Ráno začaly bolesti, vše jsem mohla v klidu připravit, Tom přijel z práce a o Tima bylo dobře postaráno. Velmi se těšil v přítomnosti pěti dětí, které se mu věnovaly.

Porod proběhl bez komplikací a narodil se zdravý Matouš! Jak moc jsem za všechno Pánu vděčná! Často znovu a znovu děkuji za Tima i Matouše a celý ten čas těhotenství a porodů, kterým nás Pán provedl. Musím říct, že jsem vyloženě cítila, že se za nás mnozí modlí. Je to velká útěcha, že v tom člověk není sám. Teď je před námi nelehká a zodpovědná etapa výchovy a různého rozhodování. Prosíme Otce za moudrost a Jeho vedení na každý den.

Ester Vítová

*Dne 14. 2. 2016 jsme ve sboru přivítali
Matouše Víta
a vyprošovali Boží požehnání pro něj,
pro jeho rodiče, Ester a Tomáše
i pro staršího bratra Timoteje.*

NAROZENINY

18. 3. 1967 Iveta Bojčuková

27. 3. 1959 Anna Gembická

25.3. 1969 Miroslav Praženka

29. 3. 1999 Natálie Malinová

30. 3. 2005 Adam Vagunda

Všem oslavencům přejeme vše nejlepší.

*Nauč mě plnit tvou vůli,
vždyť jsi můj Bůh.*

*Kéž mě tvůj dobrotivý
duch vede po rovné zemi.*

Žalm 143:10

K O N F E R E N C E M U Ž Ů NIKDY NENÍ POZDĚ!

19.3.2016

9:30-16:00

AC BRNO

ŽIVOTSKÉHO 10

HOSTÉ:

PETER KOZIC

Misionář AOG USA, v jehož srdci je silná touha budovat službu mužů v AC ČR, 36 let ženatý s manželkou Janou, otec tří dcer, dědeček čtyř vnoučat

LUMÍR FOLVARČNÝ

pastor AC Karviná a senior SvMO, chce vidět zdravé rodiny, které vedou silní duchovní muži, 26 let ženatý s manželkou Ilonou, otec dvou dcer

PROGRAM:

09.30 – 10.00 – chvály

10.00 – 11.45 – 2 semináře Lumír Folvarčný

12.00 – 13.30 – oběd

13.30 – 15.00 – chvála, svědectví, seminář Petr Kozic

15.00 – 16.00 – modlitby

INFO: Sborny prosíme o nahlášení počtu účastníků do 12. 3. na mail v kontaktu.

KONTAKT: Renata Štastná, 739 600 066, acbrno.kancelar@gmail.com

Konference je **zdarma**, na náklady proběhne sbírka.

**Sborové
noviny**

číslo 3, ročník 23

SbN vycházejí jako měsíčník pro potřebu AC v Karviné a jsou distribuovány zdarma. Jakékoliv příspěvky vždy vítáme! Články, recenze, slovo povzbuzení, svědectví a jiné můžete předávat osobně v kanceláři sboru anebo posílat na uvedené adresy. Na schválení vyučujících příspěvků mají vyhrazené právo starší sboru a pastor.

Uzávěrka příjmu příspěvků do dalšího čísla SbN: **23. 3. 2016**

Apostolská církev, Za Panelárnou 2481/2, 735 06 Karviná 6, č. tel.: +420 596 318 745
e-mail: ackarvina@volny.cz, web: www.ackarvina.cz, č. účtu 2200929323/2010